

Mos Azimans publica el seu primer disc, 'En un miralh'

El quartet gironí va gravar de nit a Sant Pere de Rodes les 'chansos' del cèlebre trobador del segle XII Bernart de Ventadorn ■ "Són cançons molt vives i melòdicament tenen un gran encant"

Xavier Castellón
GIRONA

El grup gironí Mos Azimans ha publicat el seu primer disc, *En un miralh*, subtítulat *Chansos de Bernart de Ventadorn (...1147-1170...)*, que es va gravar del 7 al 10 d'abril de l'any passat a l'església del monestir benedictí de Sant Pere de Rodes, generalment al vespre i a la nit, des que acabaven les visites al monestir fins ben entrada la matinada.

El disc inclou dotze cançons del cèlebre trobador occità del segle XII Bernart de Ventadorn, un dels trobadors dels quals s'han conservat més obres. "Les seves cançons són molt vives i riques. Melòdicament tenen un gran encant i, com més hi treballa, més hi veus una qualitat literària i melòdica espectacular", diu Pau Marcos Vicens (viola d'arc i direcció artística). Mos Azimans ('el meu imant', un nom en clau que fa servir el poeta per referir-se a la seva dama) es completa amb Laia Frigolé Arpa (veu), Míriam Encinas Laffitte (flautes i percussió) i David Codina i Bosch (*organetto*). Aquests quatre músics van coincidir el 2009 a l'Ensemble Athenea, on ja van començar a treballar amb música medieval, i el 2011 van crear Mos Azimans. "Tots els membres del grup tenim

Mos Azimans són Laia Frigolé Arpa, Pau Marcos Vicens, Míriam Encinas Laffitte i David Codina i Bosch ■ MARCEL ASSO

una llarga relació amb Bernart de Ventadorn: jo, des que estudiava viola de gamba a Lió i vam començar a fer algun experiment amb músics d'allà; en David, des d'una perspectiva més literària, i la Laia, com a filòloga catalana i també pels seus estudis de cant a l'Esmuc, on ja es va apropar a la música medieval. I la Míriam és com l'Obèlix, que va caure de petit a la marmita [riuen], perquè els seus pares són Maria Laffitte i Alfons Encinas,

Els Trobadors." Assessorats en la part literària i en la pronunciació per Sadurní Martí, del grup de recerca de literatura medieval de la UdG, Mos Azimans han fet en aquest disc "una recerca més artística que musicològica, a partir de diverses versions dels manuscrits que se'n conserven, generalment del segle XIV". El grup ha donat al projecte "un enfocament força original". "Aquest és un repertori que convida a fer-

ne una interpretació una mica lliure, perquè en la música trobadoresca tens la lletra i la melodia, però no s'especifica el ritme ni quin instrument acompanya, i per cantar ens hem basat molt en la lletra per trobar el ritme. Ens hem permès força llibertat artística, però amb molta honestat: sempre hem anat a buscar el que cada cançó demanava." El resultat és un disc "ple de vida, sensible i palpable" que pot emocionar qualsevol

oient del segle XXI sense necessitat de tenir una visió experta sobre la música antiga. A més, les cançons—traduïdes en el voluminós llibret del CD al català, el castellà, el francès i l'anglès—transmeten sentiments sempre vigents, com l'amor no correspost: "L'amor romàntic que ha perdurat fins a Hollywood neix en aquella època, amb els trobadors."

Bona part de l'ambient tan especial que es percep a *En un miralh* es va acon-

seguir gràcies a la gravació a Sant Pere de Rodes—que justament al segle XII va iniciar la seva etapa més pròspera—, un espai atípic suggerit pel tècnic de so, Grégory Beaufays, i, a pesar del que pugui semblar, lliure de reverberacions. La producció artística va anar a càrrec de Guillermo Pérez, *organetto* i director de Tasto Solo, un dels grups de música dels segles XIV i XV més reconeguts a escala europea, del qual també forma part Pau Marcos. "Gravàvem a partir de les sis de la tarda i fins a les tres o les quatre de la matinada, sense calefacció i ben abrigadets. I estar allà sols, a la nit, al costat del mar, va crear una atmosfera única. A més, a la nit tens una energia diferent", diuen els músics, que agraeixen la col·laboració del personal del monestir i de l'Agència Catalana del Patrimoni i esperen poden presentar *En un miralh* en concert a Sant Pere de Rodes.

El miratge de la portada

El disc, finançat en part amb una campanya de Verkami i autoeditat amb el suport d'Audiovisuals de Sarrià, es va presentar el 22 de gener a l'Ateneu Barcelonès. La portada del CD és una imatge cedida per la prestigiosa fotògrafa argentina Adriana Lestido, amb la qual van contactar per internet i li van enviar una mostra de la seva música. Ells pensaven que la foto, que presidia els seus assajos, era una superfície marina, i en realitat és el desert d'Atacama, el més àrid de la Terra. "La foto és també un miratge", diuen, relacionant-la amb el títol d'aquest disc tan desitjat en què Mos Azimans ho ha posat tot: "La força, el seny i gairebé la salut." ■

Rabia Abdous exposa al centre cívic Pla de Palau

X. Castellón
GIRONA

L'artista marroquina Rabia Abdous exposa fins al 12 de febrer al centre cívic Pla de Palau la mostra pictòrica *Histoires. Vivencias personales*, que es va inaugurar el dia 11 de gener amb una gran assistència de públic.

Resident a Girona des del 2009, Rabia Abdous exposa per segona vegada a la ciutat, després d'haver-ho fet també a Madrid, i en aquesta ocasió ha reunit uns 35 quadres amb què vol transmetre com "el materialisme ha destruït els autèntics sentiments de les persones i ens ha convertit en ro-

bots". Partint dels seus propis records i experiències vitals, Rabia Abdous reflecteix en la seva obra els valors del món tradicional que va conèixer durant la seva infantesa, en contraposició al món actual en què "la humanitat ha perdut el gust per la vida i ho tenim tot, però en realitat no tenim res". ■

Rabia Abdous, amb algunes de les seves obres ■ CÀMERA ROSA, FOTOGRAFIA